

ה"ת 49076/06/14 - מתן ביטון, טליה גביזון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ה"ת 49076-06-14 ביטון ואח' נ' מדינת ישראל

בפני	כב' השופטת הדס רוזנברג שיינרט
מבקשים	1. מתן ביטון 2. טליה גביזון
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה להחזרת רכב מסוג קיה פיקנטו מס' רישוי 9331311, הרשום ע"ש המבקש 1, ורכב מסוג יונדאי מס' רישוי 5725272, הרשום על שם המבקשת 2.

הרכבים נתפשו ע"י משטרת ישראל בתאריך ה- 8/6/14, במסגרת חקירה, וזאת לאחר שבחיפוש בחצר המבקשת ובבית המבקש נתפשו שתילים וחלקי צמח אחרים מסוג קנבוס, במשקל כולל של 10.5 ק"ג נטו. לא למותר להוסיף, כי החיפוש ותפישת הרכבים בוצעו על בסיס צו חיפוש, שניתן ע"י בית המשפט השלום בפתח תקווה ביום 8/6/14, בתיק 10992-06-14. טרם הוגש כתב אישום כנגד המבקשים, ברם מעיון במסמכי תיק החקירה ניתן ללמוד כי קיימת כוונה להגיש כתב אישום בתקופה הקרובה (ראו למשל המסמך שסומן על ידי במ/7). במהלך הדיון שהתקיים היום במעמד הצדדים, נמסר לבית המשפט כי שווי כל אחד מן הרכבים הנו כ- 60000 ₪.

2. המבקשים טענו כי יש להורות על שחרור הרכבים תוך הסתפקות בערבויות לא מכבידות וזאת נוכח העובדה שאין ראייה כי הרכבים קשורים לעבירות סמים ואין ראיות מספיקות הקושרות את המבקשים לביצוע עבירות של סחר בסמים. הוסיף הסנגור וטען כי גידול שתילי המריחואנה ע"י המבקשת בוצע לא לתכלית כלכלית אלא לשם סיוע לאמה הקשישה והחולה. עוד גרס ב"כ המבקשים, כי תפישת הרכבים מסבה נזק ממשי למרשיו ומקשה על פרנסתם ולפיכך החזקתם בידי המשיבה מהווה פגיעה לא חיונית ובלתי מידתית בזכויות הקניין של המבקשים. לבסוף, הלין ב"כ המבקשים על התנהלות המשטרה לאורך החקירה.

3. המשיבה אינה מתנגדת לשחרור הרכבים, נוכח האיזון המתבקש בין האינטרס הציבורי לבין זכויות המבקשים, אולם לשיטתה קיימות בתיק ראיות טובות, אשר יובילו להגשת כתב אישום ולבקשת חילוט בעניין הרכבים, ולפיכך לעמדתה יש להורות כתנאי לשחרור הרכבים, על מתן ערבויות משמעותיות אשר יאפשרו הגשמת תכלית החילוט לאחר הגשת כתב האישום. ב"כ המשיבה הגיש לעיון בית המשפט את תיק החקירה.

4. בהתאם להלכה הפסוקה, בהקשר של תפישת חפץ והחזקתו טרם הגשת כתב אישום, שומה על בית המשפט להשתכנע כי קיים יסוד סביר להניח שבוצעה עבירה ושהרכב קשור בביצוע העבירה או ניתן כשכר בעד ביצוע העבירה. הרמה הראייתית הנדרשת דומה לרף הראייתי הנדרש לצורך מעצרו של אדם בטרם אישום, שהנו חשד סביר לביצוע העבירה

(ראו למשל בש"פ 8353/09 מנאליניק נ' מ"י, סעיף 12 להחלטה).

5. לאחר שעיינתי בתיק החקירה, נחה דעתי כי קיימת תשתית ראייתית מספקת בנוגע לחשדות המיוחסים למבקשים וקיים יסוד סביר להניח שהמבקשים גדלו בצוותא חדא סם מסוכן מסוג קנבוס ללא היתר כדין והחזיקו בסם מסוכן מסוג קנבוס ללא היתר כדין בכמות שאינה לצריכה עצמית (ראו בהקשר זה המסמכים שסומנו על ידי ב/מ-1/ב/מ/6 בתיק החקירה). עוד אוסיף, כי לא נעלמה מעיני טענת המבקשת, לפיה גידול הקנבוס נעשה עבור אמה החולה, ברם גרסה זו תיבחן במסגרת ניהול התיק העיקרי, ולעת הזו לא הוצגו בפניי מסמכים רפואיים או אחרים לתמיכה בטענה, מה גם שמציאת משקל דיגיטלי בבית המבקש, לצד אריזות שונות ובהן הסם האסור, אינה מתיישבת בהכרח עם גרסת ההגנה בנוגע למטרת גידול הקנבוס במקרה דנן.

6. בהתאם לסעיף 1 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973, "עבירה של עסקת סמים" מוגדרת כ"עבירה לפי פקודה זו שעונשה מאסר עשרים שנים או יותר";

בהתאם לסעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים, גידול סם מסוכן הנה עבירה שעונשה עשרים שנות מאסר.

וט
מ"ט-89

סעיף 36א. לפקודה קובע כדלקמן:

" (א) הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא -

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;

(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך".

בהינתן השלב המקדמי בו עסקינן, לא ניתן לומר, כגרסת ההגנה, כי אין כל בסיס לאפשרות חילוט עתידי של הרכבים במקרה דנן. בהתאם לחומר החקירה, בצעו לכאורה המבקשים עבירה של עסקת סמים ולפיכך ככל שיורשעו בה, יוכל בית המשפט להורות על חילוט הרכבים, ככל שישתכנע כי אלו הושגו, באופן מלא או חלקי, במישרין או בעקיפין, כתוצאה מביצוע העבירה. בשלב זה של החקירה, בו טרם הוצגו מטעם המבקשים מסמכים בנוגע להכנסותיהם ובנוגע לאופן רכישת הרכבים נשוא הבקשה, לא ניתן לשלול עמדת המשיבה, לפיה יהיה מקום לבקש את חילוט הרכבים.

7. נוכח עמדת המשיבה, לפיה הרכבים אינם דרושים כראיה בהליך הפלילי העתידי, ככל שיתקיים הליך כאמור, השאלה העומדת להכרעה הנה כלום ניתן להורות על השבת הרכבים לבעליהם, בהינתן הצהרת המשיבה בדבר כוונתה לבקש את חילוט הרכבים במסגרת ההליך הפלילי.

8. בבש"פ 5550/08 חי שמעון נ' מ"י (פורסם במאגרים), קבעה כב' השופטת ארבל, בדונה בבקשה להחזרת רכב תפוש, את הדברים הבאים:

"התכלית העומדת בבסיס הטלת הערבויות בנסיבות דנן הינה הבטחת האפשרות לחילוטו העתידי של הרכב. אכן, תכליתן אינה לסכל את השבת הרכב לחזקתו של העורר. על בית המשפט מוטלת, אפוא, החובה לתור אחר האמצעי אשר פגיעתו היא פחותה, באופן אשר יגשים את התכלית להבטחת חילוט עתידי של הרכוש מחד גיסא, ואשר יפגע באופן מינימאלי בזכותו החוקתית של בעל הרכוש ליהנות מקניינו מאידך גיסא. מלאכת החיפוש אחר האמצעי החלופי האמור הינה, אפוא, פרי איזון, המעמיד על כפות המאזניים את האינטרס הציבורי אל מול האינטרס הפרטי של בעל הרכוש, באופן אשר יבטיח כי הפגיעה בזכותו של בעל הרכוש התפוס לא תהא בלתי מידתית".

9. נוכח כל האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את מכלול נסיבותיו של המקרה דנן, לרבות שווים של הרכבים, סבורני כי האיזון הראוי בין זכותם הקניינית של המבקשים לבין האינטרס הציבורי הנוגע להבטחת חילוט עתידי, מוביל למסקנה כי ניתן להשיב את הרכבים לידי המבקשים, וזאת בתנאי שימולאו, לגבי כל אחד מן הרכבים, כל התנאים הבאים:

א. הפקדה במזומן או הפקדת ערבות בנקאית בסך של 15000 ₪.

ב. חתימה על התחייבות מטעם המבקש/ת על סך של 15000 ₪.

ג. הטלת עיקול במשרד הרישוי על הרכב.

ה. הצגת תעודת ביטוח מקיף לרכב שבו המדינה רשומה אף היא כמותב .

ו. איסור מוחלט לעשות כל דיספוזיציה ברכב למשך חצי שנה מהיום.

המזכירות תעביר החלטתי לצדדים.

המשיבה תאסוף את תיק החקירה דרך מזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, ט"ז תמוז תשע"ד, 14 יולי 2014, בהעדר הצדדים.